

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/32/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617200091
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4617200091.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti V. A., nar. XX. XX. XXXX a M., nar. XX. XX. XXXX, obe bytom u matky, zastúpené Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: matka A. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., H. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Kristínou Gerovou, advokátkou, so sídlom Topoľčany, Škultétyho 1597/7 a otec S. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX, zastúpený M. O. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., Z. XXXX/XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 10. mája 2017 č. k. 11P/5/2017-184 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti a v časti náhrady trov konania m e n í takto :

Vyživovacia povinnosť otca na maloletú A., nar. XX. XX. XXXX sa zvyšuje zo sumy 80 eur mesačne na sumu 110 eur mesačne a vyživovacia povinnosť otca na maloletú M., nar. XX. XX. XXXX sa zvyšuje zo sumy 70 eur mesačne na sumu 90 eur mesačne, pričom otec je povinný platiť zvýšené výživné vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, čím dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/68/2016-179 zo dňa 15. 11. 2016 v časti o určení vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti a návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, 2, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, § 232 ods. 1, 3, 4 CSP a na základe vykonaného dokazovania zistil, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/68/2016 zo dňa 15. 11. 2016 súd zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 11P/242/2014 zo dňa 20. 11. 2014 tak, že zveril maloleté deti V., a to A. a M. do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na výživu maloletej A. mesačne sumou 80 eur a maloletej M. mesačne sumou 70 eur a zároveň upravil styk otca s maloletými deťmi, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21. 11. 2016. V čase poslednej úpravy výživného maloletá A. navštevovala I. ročník ZŠ v A., stravovala sa v škole a navštevovala aj školskú družinu. Maloletá M. chodila do MŠ v A., pričom obaja rodičia hradili náklady spojené s návštevou školy a materskej školy, pričom maloleté deti patrili do obvodu MUDr. R. v H. a boli zdravé. Aktuálne maloletá A. navštevuje ZŠ na Ul. H. v H. - druhý ročník. Stravuje sa v škole, kde mesačne tento náklad predstavuje sumu 20 eur, navštevuje školský klub, kde je mesačný poplatok 10 eur, maloletá M. navštevuje MŠ na Ul. H. v H., kde matka hradí poplatok v sume 30 eur za dva mesiace a za stravu cca 20 eur mesačne.

Matka maloletých detí v čase poslednej úpravy výživného žila v domácnosti svojej matky H. T. a jej priateľa W. N., išlo o starší rodinný dom, kde matka spolu s deťmi mali k dispozícii jednu miestnosť zariadenú a prispôsobenú potrebám maloletých detí. Matka pracovala ako SZČO v oblasti potravín a na domácnosť prispievala mesačne sumou 150 eur. Matka aktuálne - dňa 09. 03. 2017 ukončila pracovný pomer, ktorý mala uzatvorený na základe pracovnej zmluvy zo dňa 30. 01. 2017 so zamestnávateľom TOPNAD Trade, s. r. o. Topolčany, kde jej pracovný pomer bol dohodnutý na dobu určitú do 31. 01. 2018, pričom pracovný pomer bol ukončený 09. 03. 2017 v skúšobnej dobe a kde mzdové podmienky boli stanovené na mesačnú mzdu v sume 609 eur. Matka ukončila podnikanie ku dňu 31. 10. 2016 a to vo všetkých predmetoch podnikania, ktoré sú uvedené na dokladoch o živnostenskom oprávnení. Dňa 20. 10. 2016 a 20. 11. 2016 uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere so spoločnosťou Quatro na elektronické výrobky - práčku, vysávač a trúbu, ktoré spláca mesačne v splátkach po 41,77 eura a 20 eur mesačne, kde celkové čiastky boli v sume 501,24 eura a 300 eur. Matka podala za rok 2016 daňové priznanie, z ktorého vyplýva, že mala celkom príjmy vo výške 24.488,30 eura a výdavky 24.244,84 eura, kde základ dane predstavoval čiastku 243,46 eura a daň na úhradu 0 eur. Spláca hypotekárny úver Prima banke v sume 152,28 eura, kde výška úveru bola v celkovom objeme 44.000 eur. Zároveň spláca zdravotnej poisťovni Dôvera pohľadávku a to v čiastkach 63 eur mesačne, kde posledná splátka má byť zaplatená v mesiaci júli a táto bude v sume 59,24 eura. Tak isto spláca dlh Inšpektorátu práce Trenčín vo výške 50 eur mesačne, kde posledná splátka má byť zaplatená v mesiaci júl 2017. Na základe rozhodnutia úradu práce sociálnych vecí a rodiny zo dňa 20. 12. 2016 bola matka posúdená ako fyzická osoba v hmotnej núdzi a bola jej priznaná pomoc - preddavok v hmotnej núdzi vo výške 73,60 eura mesačne od 01. 11. 2016. Matka podala za rok 2015 daňové priznanie, kde príjmy boli vo výške 77.095,11 eura, výdavky v sume 67.493,75 eura, základ dane vo výške 9.401,36 eura a daň vo výške 1.101,62 eura. Matka aktuálne býva v trojizbovom byte, ktorý má v osobnom vlastníctve a ktorý si zakúpila v minulom roku na hypotekárny úver v celkovej výške 44.000 eur, kde maloleté deti majú vytvorené vhodné podmienky pre riadny vývin. Otec v čase posledného určenia výživného žil v 5-izbovom novopostavenom rodinnom dome, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve, moderne zariadenom, udržiavanom v poriadku a čistote. Každé z maloletých detí malo k dispozícii svoju detskú izbu, taktiež moderne a účelne zariadenú a prispôsobenú ich potrebám, pričom v domácnosti žila aj priateľka otca. Pracoval ako SZČO, pričom ako platiteľ poistného uhradil zdravotnej poisťovni od 01. 01. 2015 do 31. 12. 2016 platby v úhrnnej výške 1.405,18 eura a v roku 2016 zaplatil daň z nehnuteľnosti v sume 26,62 eura. Platil elektrickú energiu v sume 60,38 eura a úver vo výške 265,02 eura, plyn v sume 40 eur mesačne, internet 17,93 eura. Otec zmluvou o prevode obchodného podielu spoločnosti V&JN, s. r. o. previedol svoj obchodný podiel na T. B., ktorý obchodný podiel bol prevedený bezodplatne a to dňa 23. 12. 2016. Otec naďalej aktuálne býva v 6-izbovom rodinnom dome v jeho osobnom vlastníctve a aktuálne je konateľom spoločnosti Dinasty s. r. o. Vykonaným dokazovaním potom súd nemal za preukázané, že došlo ku zmene pomerov na strane účastníkov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, a preto návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti, ako aj návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol. Samotná matka v písomne podanom návrhu, ako aj na pojednávaní uviedla, že dôvodom návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti bola skutočnosť, že súd sa v predchádzajúcom konaní, ktoré bolo vedené o zmenu výchovného prostredia a to pod č. 9P/68/2016, nezaoberal dôkladne skutočnosťami dôležitými pre rozhodnutie ohľadne výšky vyživovacej povinnosti a matka s návrhom rodičovskej dohody súhlasila len preto, aby sa konanie ohľadne starostlivosti skončilo a aby ona mala deti zverené. Tu treba poukázať na skutočnosť, že v takýchto prípadoch dohoda rodičov nesmie nikdy odporovať záujmom maloletého dieťaťa, musí byť uzatvorená v súlade s jeho záujmami a na jeho prospech, a preto, pokiaľ súd aj v tomto konaní schválil rodičovskú dohodu, bolo to len z dôvodu, že takáto dohoda aj v tomto konaní záujmom maloletých detí neodporovala a vyživovacia povinnosť bola primeraná zárobkovým a majetkovým možnostiam a schopnostiam účastníkov, ako aj odôvodneným potrebám maloletých detí. Je zrejme, že vzhľadom na psychofyzický vek maloletých detí, ich možnosti a potreby stanovené výživné predstavuje čiastku, ktorou matka bola a je schopná hradiť základné potreby maloletých detí. Preskúmaním návrhu je zrejme, že matka podala návrh dňa 05. 01. 2017, t.j. jeden a pol mesiaca po tom, ako bola právoplatne ukončená vec vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 9P/68/2016, kde rozsudkom zo dňa 15. 11. 2016 bola určená vyživovacia povinnosť otca na maloleté deti v sume 80 a 70 eur. Pokiaľ súd vykonal dokazovanie v tejto veci, zistil, že maloleté deti aj naďalej navštevujú ten istý stupeň školskej dochádzky, t.j. staršia A. je v druhom ročníku ZŠ a mladšia M. v materskej škole, pričom za tento krátky čas sa nezmenil ani zdravotný stav maloletých detí, kde by matka v súvislosti s ním mala zvýšené náklady. Matka ku koncu roka 2016 zrušila živnostenské oprávnenie a na krátku dobu pracovala u nového zamestnávateľa a súhrnne možno skonštatovať, že ani jej úverové zaťaženie sa nezmenilo a to z dôvodu, že už hore citované pôžičky, ktoré mala, a to

spotrebné pôžičky a hypotekárny úver, už mala v čase posledného rozhodnutia o výživnom. Okrem toho, vzhľadom aj na stav, v akom sa nachádzala matka, pokiaľ si predmetné úvery zobrala a tieto predstavujú finančné zaťaženie minimálne vo výške 200 eur mesačne, je zrejmé, že matka si musela byť vedomá, že tieto aj do budúcnosti bude schopná plniť a platiť, takže mal za to, že pokiaľ aj matka si zrušila živnostenskú činnosť, do budúcnosti sú jej možnosti a schopnosti také, aby si predmetné úvery mohla riadne plniť. Čo sa týka pomerov na strane otca, tak isto u neho skonštatoval stav, čo sa týka finančného zaťaženia a platieb, ktorý za krátky časový úsek od posledného rozhodnutia o výživnom je fakticky bez zmien, nakoľko jeho náklady na domácnosť a úverové zaťaženie sa vôbec nezmenili. Pokiaľ otec predal obchodný podiel vo firme V&JN, s. r. o., mal za to, že vzhľadom na povahu tejto zmluvy sa jednalo o predaj, kde je uvedené, že obchodný podiel bol predaný bezodplatne, a teda pokiaľ táto spoločnosť prinášala otcovi aj v uplynulom roku zisk, vzdal sa vlastne majetkovej výhody, čo nemôže byť nikdy zohľadnené ako skutočnosť a dôvod pre zníženie vyživovacej povinnosti u otca. Okrem toho sám uviedol, že nie je aktuálne vedený ako uchádzač o prácu, a teda, že je spôsobilý si zaobstarat' finančné prostriedky vo vlastnej réžii, a tak naďalej plniť výživné, ktoré naposledy bolo stanovené rozsudkom Okresného súdu v Topoľčanoch. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, nakoľko žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla včas podaným odvolaním matka, odôvodniac ho tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uvedomuje si, že v predchádzajúcom konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 9P/68/2016 urobila chybu. Bez toho, aby zvažila svoje následky, zbýklo uzatvorila rodičovskú dohodu. Hlavným motívom bol ten fakt, že nechcela zbytočne naťahovať celú vec a čím skôr ukončiť režim striedavej starostlivosti, ktorý neprospeieval ich maloletým dcéram. Faktom je, že v tomto konaní súd neskúmal podrobne majetkové a zárobkové schopnosti otca. Ak by to tak bolo, je možné, že by takúto rodičovskú dohodu v záujme maloletých detí nikdy neschválil. Otec maloletých detí žije nadštandardným spôsobom života. Ešte v mesiaci november 2016 udával, že má stavebné firmy a 60 zamestnancov. Túto skutočnosť v podstate otec dokázal tým, že na výpisoch z účtu, ktoré mal otec maloletých dokladovať, si nastavil len potvrdenia o debetoch, a nie o tom, aký má príjem. Otec maloletých detí celé konanie súd zavádzal, ako aj údajným prevodom jeho firmy. Snažil sa zatajiť, že má novú firmu, s tým istým sídlom a s tým istým predmetom činnosti ako v pôvodnej firme. Až keď ho konfrontovala výpisom z obchodného registra, priznal, že má novú firmu, ktorá samozrejme ešte „nezarába“. Vie o tom, že otec naďalej spolupracuje s pôvodnými firmami a má stály príjem. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a zvýšil výživné na maloletú A. a maloletú M..

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že odvolanie matky nemá ani základné náležitosti, je nekonkrétne a neobsahuje konkrétny spôsob, čoho sa matka maloletých detí vo svojom odvolaní dožaduje, teda petít výroku odvolacieho súdu. Poukázal na to, že matka opakovane podáva návrhy a nové žaloby. Mal za to, že súd prvej inštancie vykonal pomerne široké a dôsledné dokazovanie, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, rozsudok súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia a je podrobne odôvodnený, a teda preskúmateľný odvolacím súdom. Z uvedených dôvodov navrhol odvolanie matky v plnom rozsahu zamietnuť.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti navrhuje zmeniť tak, že otec bude zaviazaný platením zvýšeného výživného na obe maloleté deti primerane možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov, veku a odôvodneným potrebám maloletých detí. V ostatných častiach odporučili rozsudok súdu prvej inštancie ponechať nezmenený.

5. Následne dňa 19. 09. 2017 právna zástupkyňa matky súdu oznámila, že v rámci mediácie rodičia uzatvorili rodičovskú dohodu, kde sa otec maloletých detí zaviazal platiť zvýšené výživné na maloletú A. sumou 200 eur mesačne a na maloletú M. 200 eur mesačne s účinnosťou od 01. 09. 2017. Žiadala, aby odvolací súd rozhodol v zmysle tejto dohody a schválil rodičovskú dohodu v takomto znení.

6. V podaní doručenom odvolaciemu súdu dňa 25. 09. 2017 otec k mediačnej dohode uviedol, že mediačná dohoda spísaná JUDr. O. H. S. bola z jeho strany podpísaná pod značným nátlakom, či už psychickým alebo pod nátlakom vyhrážok, že ak nepodpíše, pôjdu deti na ulicu. Rozhodne nepredstavuje slobodnú a vážnu vôľu, ale bola podpísaná pod vplyvom negatívnych konfliktných

udalostí, ktoré zásadne vyvoláva psychicky chorá matka maloletých detí. Na základe skutočností, ktoré predchádzali podpisu mediačnej dohody a okolností, za ktorých bola mediačná dohoda z jeho strany podpísaná, odstupuje od tejto mediačnej dohody, ktorá nepredstavuje jeho slobodnú a vážnu vôľu a žiadal ju zrušiť a odvolanie matky proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu zamietnuť.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) na nariadenom odvolacom pojednávaní a po doplnení dokazovania dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti je potrebné podľa ustanovenia § 388 CSP zmeniť.

8. Matka sa návrhom podaným na súde prvej inštancie dňa 05. 01. 2017 domáhala zvýšenia výživného na maloleté deti na sumu 300 eur mesačne na každé z maloletých detí od 15. 11. 2016. Aj otec podal dňa 07. 02. 2017 návrh na zníženie výživného. Oba návrhy súd prvej inštancie zamietol, avšak odvolanie podala len matka, preto bol predmetom konania na odvolacom súde už len návrh matky na zvýšenie výživného a zamietnutie návrhu otca na zníženie výživného je už právoplatné.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. K zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí nielen celistvo zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale taktiež prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom. Rovnako tak musí vychádzať zo všeobecného ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, ako i majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, relaxačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Navyiac, súd prihliadne i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

12. Odvolací súd po prejednaní veci a doplnení dokazovania na odvolacom pojednávaní dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti týkajúcej sa zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti je vecne správne, keď súd prvej inštancie správne a dostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a v čase vydania napadnutého rozhodnutia aj správne rozhodol, keď sa zaoberal zmenou pomerov od ostatného rozhodovania o výživnom na maloleté deti a dospel k záveru, že ani na strane maloletých detí, ani na strane rodičov nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala návrh matky na zvýšenie výživného. Súd správne uviedol aj to, že súd už pri rozhodovaní o zrušení striedavej osobnej starostlivosti a zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky sa výživným na maloleté deti zaoberal a v prípade, ak by nemal za to, že táto dohoda nie je v prospech maloletých detí, neschválil by ju. Ak aj teraz už matka tvrdí, že vtedy konala zbrklo a zamerala sa najmä na zmenu rozhodnutia v časti

zverenia detí, odvolací súd k tomu dodáva, že ak by tomu aj tak bolo, odvolací súd už teraz nemôže naprávať nesprávnosť skoršieho rozhodnutia o výživnom, ale môže už len posudzovať to, či od ostatného rozhodnutia o výživnom došlo k zmene pomerov a toto v konaní preukázané nebolo. Odvolací súd pritom dáva do pozornosti, že matka podala návrh na zvýšenie výživného dňa 05. 01. 2017, teda po mesiaci a pol od ostatného rozhodnutia o výživnom a domáhala sa zvýšenia výživného už od 15. 11. 2016, pričom rozhodnutie, ktorým bolo naposledy rozhodované o výživnom bol právoplatný až dňa 23. 11. 2016, teda zmeny skoršieho rozhodnutia súdu sa domáhala ešte pred nadobudnutím jeho právoplatnosti, čo nie je možné a zmenu pomerov, počnúc predchádzajúcim rozhodnutím v konaní preukázala. Keďže však otec maloletých detí na odvolacom pojednávaní uviedol, že je ochotný prispievať na maloleté deti spolu sumou 200 eur mesačne a takýto jeho návrh bol v záujme maloletých detí, odvolací súd vychádzal z toho, že jeho majetkové pomery mu umožňujú prispievať na maloleté deti zvýšeným výživným, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti podľa § 388 CSP zmenil a zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú A., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 80 eur mesačne na sumu 110 eur mesačne a vyživovaciu povinnosť otca na maloletú M., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 70 eur mesačne na sumu 90 eur mesačne, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku, čím dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/68/2016-179 zo dňa 15. 11. 2016 v časti o určení vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti. Odvolací súd pri rozhodovaní zohľadnil aj to, že otec sa o deti zaujíma a stará, v jeho domácnosti trávia približne tretinu mesiaca a na ich starostlivosti sa podieľa tým, že im kupuje oblečenie a pomôcky do školy, čo matka nepopierala.

Keďže pri vyhlásení tohto rozsudku došlo k zrejmej nesprávnosti v uvedení čísla konania rozhodnutia, ktorým sa tento rozsudok mení, odvolací súd postupom podľa § 224 CSP túto nesprávnosť v písomnom vyhotovení opravil a už uviedol správne číslo konania: namiesto 9P/68/2016-189, uviedol 9P/78/2016-179.

13. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).